

عیسو و یاقوب: کاتبیه که و تاهه تاییه که

په یدابوون ۲۵

له وانه ی رابردووماندا، سه رنجی چیرۆکی قوربانیه که ی ئیبراهیمان دا. ئینجیل به شیوه ییکی سه رنج پاکیش نه م چیرۆکه گرنه گمان بو کورت ده کاته وه کاتی ده فهرموی: به باوهر ئیبراهیم، کاتی خودا خستییه نه زمونه وه، ئیسحاقی ناقانه که ی وه ک قوربانی پیشکش کرد. نه وه ی به به لینه کان وه ریگرت، سه باره ت به وه، خودا فهرموی: [له ئیسحاقه وه وه چه ت ناوده بریت]. ئیبراهیم داینا بوو که خودا ده توانیت مردوو هه لستینیتنه وه، له وه شه وه به مه جازییانه ئیسحاقی وه رگرتنه وه. (عیبرانیه کان ۱۱: ۱۷-۱۹)

دوایه مین پینج چیرۆکی وانه که مان ده رباره ی چیرۆکی ژبانی پیغمبه ر ئیبراهیم بو. نۆر چیرۆکی تر هیه له ته ورات ده رباره ی ئیبراهیم که وا سه رنجان نه داوه. به داخه وه، نه و کاته مان نییه هه مووی بخوینینه وه. به لام، شتی که هیه که خودا به ئیبراهیمی فهرموو که ده بیت بیزانین پیش نه وه ی ئیبراهیم به جی بیلین و ده س به چیرۆکی نه وه که ی بکه یین. پوژیک، خودا به ئیبراهیمی فهرموو چی به سه ر نه وه که ی دیت. فهرمووی، (به دلنیا ییه وه بزانه که وه چه کانت له خاکیک نامۆ ده بن هی خو یان نییه، ده بنه کو پله یان و چوار سه د سال ده یانچه وسینه وه. به لام نه و نه ته وه یه ش حوکم ده ده م، که نه وان خزمه تیان ده کهن. دوا ی نه وه به ده سته که وتیکی زۆروه دینه ده ره وه.) (په یدابوون ۱۵: ۱۳، ۱۴)

به م وشانه، خودا نه وه ی راده گه یاند که نه وه ی ئیبراهیم ده بن به کزیله له ولاتی میسر. هه روه ها خودا به لینی دا که پاش چوار سه د سال رزگاریان ده کات له ده سه لاتی خه لکی میسر. له پاش چوار وانه ی تر، ده س ده که یین به زانیی نه وه ی که نه م پیش بینیه ووردانه هاتنه جی به جی کردن، هه روه ک خودا به ئیبراهیمی فهرموو بو.

پاشان، له به شی بیست و پینج، نووسراوه پیروزه کان ده فهرموی: ئیبراهیم هه رچییه کی هه بوو دای به ئیسحاق. نه مه ش سالانی ژبانی ئیبراهیمه، که سه د و هفتا و پینج سال ژبا. ئینجا ئیبراهیم له ته مه نیکی باشی پیریدا، دوا هه ناسه ی دا و مرد، پیره میردیکی تیر له ژبان خواروو، ئیتر چوه وه پال گه له که ی خوی. هه ردوو کوره که شی، ئیسحاق و ئیسماعیل، هینایان له نه شکه وته که ی مه خپله که له به رده م مه مرئی به خاکیان سپارد، له کیلگه که ی عه فرۆنی کوری چۆحه ری حیسو. نه و کیلگه یه ی ئیبراهیم له حیسویه کان کری. له وئ ئیبراهیم له گه ل ساری ژنی به خاک سپردرا. (په یدابوون ۲۵: ۵، ۷-۱۰) بویه، دوستی خودا، ئیبراهیم، چوه حزوری په روه ردا گار، نه وه ی که ده یناسی و خۆشی ده ویست.

چون ده توانین چیرۆکی پیغمبه ری خودا ئیبراهیم کورت بکه ینه وه و کۆتایی پی بینین؟ په نگه به دوو پرسیار و وه لاهه کانیه وه. یه که م پرسیار نه مه یه: بۆچی خودا داوای له ئیبراهیم کرد بار بکات بو ولاتیکی تر؟ وه لام: له به ر نه وه ی خودا پلانی هه بوو له ئیبراهیمه وه نه وه یی نوئ دروست بکات که وا رزگاری ده ری جیهانی لیوه بیت. دووه م پرسیاریش نه مه یه: بۆچی خودا ئیبراهیمی وه ک راستو دروست دانا و له حزوری پارسای خوی قه بوولی کرد تاهه تا؟ وه لام: له به ر نه وه ی ئیبراهیم باوهری هینا به وه ی خودا فهرمووی هه رچه نده ئاسان نه بوو. ئیبراهیم به باوهر هینان به به لینی خودا رزگاری بوو نه ک به کرده وه ی خوی. نه وه ش نه ویه که نووسراوه پیروزه کان راپیده گه یینی کاتی ده فهرموی: (ئیبراهیم باوهری به خودا هینا، نه مه شی به راستو دروستی بو دانرا)، هه روه ها ناوی لی نرا دوستی خودا. (یاقوب ۲: ۲۳)

له به شی بیست و پینجی سپاره ی په یدابوون، نووسراوه پیروزه کان به رده واهه له گه ل میژووی نه وه کانی ئیبراهیم. ئیستاش با به رده واهه بین له ته ورات و ده رباره ی چیرۆکی ئیسحاق و هه ردوو کوره جمکه که ی فیرین. نووسراوی پیروزه ده فهرموی:

(په یدابوون ۲۵) ^{۱۹} نه مانه ش نه وه کانی ئیسحاقی کوری ئیبراهیمه. ئیبراهیم ئیسحاقی بوو. ^{۲۰} ئیسحاق ته مه نی چل سال بوو کاتیک رقیه ی کچی بتوئیلی ئارامی که خوشکی لابانی ئارامی بوو له (په دان ئارام) هه وه هینای تا بییت به ژنی. ^{۲۱} ئیسحاق له پیناو ژنه که ی

له خوداوه ند پراپه وه، چونکه نه زوک بوو. خوداوه ندیش وه لامي دایه وه و رفقهي ژني سكي پر بوو. ^{۳۲} هردوو کوره که له سکيدا ململاني يه کتریان ده کرد، نه ویش وتی: (بو چی هه مه له من پروده دات؟) ئیتر رږیشت تا پرسیار له خوداوه ند بکات. ^{۳۳} خوداوه ندیش پیی وت: (دوو نه ته وه له مندال دانتن، دوو گهل له هه ناو ته وه له یه ک جیا دهنه وه، گهل کیان له گه له که ی دیکه به هیتر ده بیټ، گوره که یان خزمه تی بچو که که یان ده کات.)

^{۳۴} که رږزانی خوی ته او کرد و هاته سهر مندال بوون، نه وه تا دووانه یه که له مندال دانی دایه. ^{۳۵} نه وه یان که یه که مجار له دایک بوو سوور بوو، هه موو له شی وه ک که ویلیکی تووکن و ابوو، ناویان نا (عیسو). دواي هه مه براهی له دایک بوو، به ده ستیشی پاژنه پیی عیسوی گرتبوو، ناویان نا (یاقوب). ئیسحاق له ته مه نی شه ست سالی دایا بوو کاتیک رفقه نه مانی بوو. ^{۳۶} هردوو کوره که گوره بوون، عیسو بوو پیو ویلیکی شاره زا له راو، پیوی ده شتو ده ر، به لام یاقوب پیو ویلیکی له سه رخو و چادر نشین بوو.

به م شیوه یه، ده بینین که ئیسحاق و رفقه دووانه یان بوو، که ناویان نان عیسو و یاقوب. نه وان دووانه بوون به لام نه وه مانای نه وه نادات که به یه که ده چن! که عیسو گوره بوو، گرنگی ته نها به شتی زه مینی دها که وا شتی کاتین، به لام یاقوب شتی خودایی به هه ند و ه رده گرت که وا تاهه تا ده مینینه وه. عیسو هیچ بایه خی به و به لئینه ی خودا نه دا که وا به ئیبراهیمی باپیره ی دابوو، و به ئیسحاقی باوکی شی سه باره ت به نه ته وه نوییه که که له وانه وه دیت. به لام، یاقوب بایه خی به به لئینه کانی خودا دها.

عیسو یه که م جار له دایک بوو. له بهر نه وه ش، به گویره ی نه ریتی نه وان، ده بوايه نه و میراتی یه که م کوری و ه ربه گرتایه و ببوايه باوکی نه ته وه گوره که که خودا به لئینی به ئیبراهیمی باپیره ی دابوو، و به ئیسحاقی باوکی. به لام، ته نانه ت پیش نه وه ی دووانه که له دایک بن، خودا به رفقهي دایکیانی فه رموو بوو، (گوره که یان خزمه تی بچو که که یان ده کات.) (په دابوون ۲۵: ۲۳) خودا، به پیش زانی پیی خوی، راید ه گه یاند که میراتی یه که م کور و نه وه کانی نه ته وه نوییه که له یاقوبه وه ده بیټ نه که له عیسو. سه باره ت به یاقوبیش، ده بوايه چاوه رپی خودای بکرادیه، و هه موو شتیکی بدایه ده سستی نه و خودایه ی که ته وانای به خشین میراته که ی هه یه له کاتی ته وای خوی. به لام، یاقوب چاوه رپی خودای نه کرد. با به رده وام بین له خویندنه وه بو نه وه ی بینین یاقوب چی کرد بو نه وه ی میراتی عیسوی برا گوره ی بیات. نوسراوه پیرو زه کان ده فه رموی: (په دابوون ۲۵) ^{۳۹} رږزیک یاقوب چیستی لی دها، عیسو له ده شتو ده ر هاته وه و په کی که و تبوو. ^{۳۰} عیسو به یاقوبی وت: (تو زیکم له و چیسته سووره بده ری! چونکه په کم که و توه ...) ^{۳۱} یاقوبیش وتی: (توش نه مرږو نوبه رایه تییه که ی خوتم پی بفرو شه.) ^{۳۲} عیسو وتی: (نه وه تا من خه ریکه ده مر م، ئیتر نوبه ره بیم بو چییه؟) ^{۳۳} یاقوبیش وتی: (ئاده ی نه مرږو سویندم بو بخو.) نه ویش سویندی بو خوارد و نوبه رایه تییه که ی خوی به یاقوب فرو شت. ^{۳۴} ئینجا یاقوب نان و نسکینه ی دا به عیسو. ئیتر عیسو خواردی و خوار دییه وه و هه ستا و رږیشت. بویه عیسو سوو کایه تی به نوبه رایه تی کرد.

تی ده گی عیسو چی کرد؟ میراتی خوی وه ک نوبه ره گوړییه وه به که میک خواردن! پیو ویلیکی ده وله مه ند بینه پیش چاوت که دوو کوری هه بیټ. نه م پیاو ه مال و مولک و پاره ی زور بیټ. وا به گویره ی دابونه ریت، نوبه ره که ی نه و که سه بیټ که وا نوبه ی میراته که ی بیات. به لام، رږزیک برا گوره که له ده ره وه بیته وه و بینینی برا بچو که که ی خواردنیکي خوش لی دهنی. نوبه ره که به براهی ده لیټ (وه خته بمرم له برسا، هه ندیکم له و خواردنه بده ری!) به لام براهی وه لامي ده داته وه، (ئاوا ناده می، پیټ ده فره شم.) نه وه ی دیش ده لی، (به چن ده ی فره شی؟) ده لیټ، (مافی نوبه ره بیټ له میراته که.) برا گوره که ش ده لیټ (باشه، پازیم. وه خته بمرم له برسا، چی له مافی نوبه رایه تی بکه م؟) ئیدی برا گوره که سویند ده خوات بو برا بچو که که هه موو میراته که ی بو نه و بیټ! ئیدی برا گوره که داده نیشی و نان و ناوی بخوات و پاشان به رپی خوی بروت.

چی به نوبه ره ی وا بلین که وا مال و مولکیکی زور و ده سه لات به قاپیک خواردن ده گوړیته وه؟ ده توانین ته نها یه که شت بلین: (چن ده به نگه!) هه ر وه ک چون نه م نوبه ره یه به سووکی ته ماشای چاکه کانی باوکی و سامانی جیهانی کرد، به هه مان شیوه عیسو به سووکی ته ماشای به ره که ته کانی خودای کرد و سامانی تاهه تایي. نه و شتانه ی عیسو به سووکی ته ماشای کردن زور به به هاتر بوون

له سامانه کانی هه موو جیهان، له بهر ئه وهی ئه وهی عیسو به هیچی نه زانی مافی بوون به به شیک له نه ته وه نوییه که که وا پرزگاری ده ری جیهانی لیوه دیت.

خودا دیه وی چیمان فیتر بکات له چیرۆکی عیسو و یاقوب؟ خودا دیه وی ئاگادارمان بکاته وه به شوین پیی عیسو نه پوین به گورینی سامانی تاهه تایی به رامبه ر سامان و خو شیییه کانی جیهان که وا بزر ده بیته. بخوینه وه ووشه ی په روه ردگار چی راده گه ینیت سه باره ت به وه. ده فهرمو ی: چی به که لکی مرؤف دیت ته گهر هه موو جیهان بیاته وه و خو ی بدو پرنیت؟ یان مرؤف بو کرپنه وه ی خو ی چی ده دات؟ (مه تا ۱۶: ۲۶) ئاگاداری ئه وه بن، که س خو ی له نیعمه تی خودا بی به ش نه کات... یان وه ک عیسو به ره لا بیته، ئه وه ی مافی نوبه رایه تی خو ی به ژمیگ خواردن فرؤشت. (عیبرانیه کان ۱۲: ۱۵-۱۶)

عیسو له نیعمه تی خودا بی به ش بوو، له بهر ئه وه ی شتی خودایی به هه ند وه رنه گرت. بو یه، خودا ئاگادارمان ده کاته وه و ده فهرمو ی: له سه ر پښتانه عیسو مه رۆن! ئه و نیعمه ته ی ده مه وه ی بتانده می به سوک ته ماشای مه که ن!

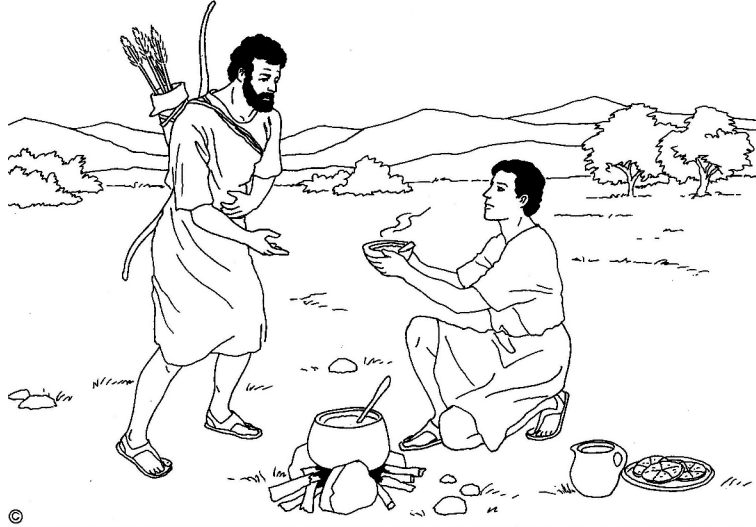
ئه ی ده رباره ی تو؟ به ره که ته کانی خودات ده وی؟ خودا تو ی خو ش ده وی و دیه وی به ته واوی به به ره که ته بکات، به لام ده بیته خودا بخه یته پیش هه موو شتی که له ژیانته. ده بیته ووشه ی خودا به هه ند وه ربگری زیاتر له خواردن و پاره. ئه وکاته ده ست ده که ی به تیگه یشتن له نو سه راوه پیروژه کان که ده فهرمو ی: ئه وه ی هیچ چاو یگ نه بیینیوه، هیچ گو ییه که نه بییستوه و به بیری مرؤفدا نه هاتوه، ئه وه ی خودا نامده ی کردوه بو ئه وانه ی خو شیان ده ویته. (۱ کورنوسوس ۲: ۹) خودا دیه وی به مه زنی به ره که تدارمان بکات. دیه ویته له هه موو گونا هه کانمان خو ش بیته، و دلّه خرا په کانمان بگوریت و پاکمان بکاته وه، و پرمان بکات به خو شه ویستی و خو شحالی و ناشتی و دلنایی خو ی. ئه م به ره که تانه ش ته نها به شیکن له و میراته ی که خودا دیه وی به هه ر یه که له ئیمه ی نه وه کانی ئادم بدات! به لام، ده بیته به دوا ی شتی تاهه تایی بکه وین پر به دلمان. ئه و که سه ی به په رؤشه وه به ره که ته تاهه تاییه کانی خودای نه ویت ئه و هه رگیز وه ری ناگری.

ده ته وی به ره که تکای خودا وه ربگری؟ که واته ده بیته به دوا ی تیگه یشتنی ئه وه ی که خودا به لینی پی دا له ووشه ی بیت. به لینه سه رسورپه ینه ره کانی خودا ده ناسیت، که وا زور مه زنن و له ئاستی تی گه یشتنی مرؤف ده رده چن؟ ئایا خو ش حالی خو ت بو یان ده رده پری؟ یا خود تو ته نها به دوا ی شتی زه مینی که وتوی؟ ووشه ی خودا پیمان نیشان ده دات که ته نها دوو جو ر مرؤف هه ن له م جیهانه دا: ئه وانه ی به ها به جیهان ده دن و به دوا ی شتی زه مینی ده که ون. ئه وانه ی به ها به شتی تاهه تایی ده دن و به دوا ی شتی ئاسمانی ده که ون. تو له کامه جو ری له وانه؟

گو ی بگره چی نو سه راوه له زه بو ره کان، له به شی یه که م: ^۱ خو زگه ده خوارزی به و که سه ی به پیی راپو یزی به دکاران ناروات و له پښتانه گونا هه کاران رانا وه ستیت و له نیشته گی گالته جارن دانانیشیت. ^۲ به لکو ئاره زووی ئه و له فیتر کردنی خودا وه نده، شه و و پو ژ له فیتر کردنی ورد ده بیته وه. ^۳ وه ک داریک وایه که له دم جو گای ئا و روابیت و له وه رزی خویدا به ره هم بدات و گه لا کانی هه رگیز وشک نه بن، له هه ر شتی که ده یکات سه رکه وتوو ده بیته. ^۴ بی گومان به دکاران وانین، به لکو وه ک کایه ن که با په رش و بلاوی ده کاته وه. ^۵ بو یه به دکاران له دادوه ری نا وه ستن، گونا هه کارانیش له کو ری راستودروستان. ^۶ چونکه خودا وه ند پښتانه راپو یزی ده دات، به لام پښتانه به دکاران له ناو ده چیته. (زه بو ره ۱: ۶-۷)

ئه ی ده رباره ی تو؟ به کام پښتانه ده رو ی؟ ئایا به پښتانه ئه وانه ده رو ی که به ها بو به لینه کانی خودا داده نین؟ یا خود وه ک عیسو وای که به لینه کانی خودای له گه ل شتی زه مینی گوریه وه که وا بزر ده بیته؟ ووشه ی خودا ئاگادارمان ده کاته وه، که ده فهرمو ی: چی به که لکی مرؤف دیت ته گهر هه موو جیهان بیاته وه و خو ی بدو پرنیت؟ یان مرؤف بو کرپنه وه ی خو ی چی ده دات؟ (مه تا ۱۶: ۲۶) بو خو راکیک ئیش مه که ن که له ناوده چیته، به لکو بو خو راکیک که بو ژیان تاهه تایی ده مینیته وه، ئه وه ی کو ری مرؤف ده تانداتی، چونکه ئه مه خودای باوک مو ری لی داوه. (یوحنا ۶: ۲۷)

خودا بهرکه ته خوی به سرتدا ببارینی که به ووردی سهرنجی ناگادارییه که ده که نه له ووشه ی: ناگاداری تهوه بن، کهس خوی له نیعمه تی خودا بی بهش نه کات... یان وهک عیسو بهرله ییت، تهوه ی مافی نوبه رایه تی خوی به ژمیک خواردن فرۆشت. (عیبرانیه کان ۱۲: ۱۵، ۱۶)

گرنګترین پرسیاره کان بو ته م وانه یه:

۱. چون ده توانین چیرۆکی پیغه مبهری خودا ئیبراهیم کورت بکه یه وه و کۆتایی پی بیینین؟ بوچی خودا داوای له ئیبراهیم کرد بار بکات بو ولاتیکی تر؟
۲. بوچی خودا ئیبراهیمی وهک راستودرووست دانا و له جزووری پارسای خوی قه بوولی کرد تاهه تا؟
۳. تی ده گه ی عیسو چی کرد؟
۴. چی به نوبه ره ی وا بلین که وا مال و مولکیکی زور و ده سلات به قاپیک خواردن ده گورپته وه؟
۵. نه مرۆ خودا ده یه وی چیمان فیتر بکات له چیرۆکی عیسو و یاقوب؟
۶. نه ی دهر باره ی تو؟ بهرکه ته کانی خودات ده وی؟
۷. ده ته وی بهرکه ته کای خودا وه ریگری؟ به لینه سه رسورپه یته ره کانی خودا دهناسیت، که وا زور مه زنن و له ناستی تی گه یشتنی مرۆف دهر ده چن؟ نایا خۆش حالی خۆت بو یان دهر ده بری؟ یاخود تو ته نها به داوی شتی زه مینی که وتوی؟
۸. نه ی دهر باره ی تو؟ به کام پښتادا دهر پوی؟ نایا به پښتای ته وانه دهر پوی که به ها بو به لینه کانی خودا داده نین؟ یاخود وهک عیسو وای که به لینه کانی خودای له گه ل شتی زه مینی گورپه وه که وا بز دهر بیته؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وهزی خویندنه وه ی کتابی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ته م خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به ره م هیته ر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rdr2011@yahoo.com

www.rrdk.org